

DØDS- VARSLET

ELLER

MEMENTO MORI —

KINEMATOGRAFISK DRAMA I
50 AFDELINGER AF AAGE BRANDT

PERSONERNE:

Stelio Pianti, en Artist Hr. Fritz Lamprecht.
Marguerite, hans Hustru, Danserinde Fru Vera Brechling.
Laurent, berømt Maler Hr. Knud Rasson.
Pizarro, en Æventyrer Hr. Tronier Funder.

Optaget af

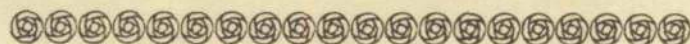
FILMFABRIKEN »SKANDINAVIEN«

SØREN NIELSEN — KØBENHAVN

AFDELINGER

1 Marguerite danser.	27 Et kærkomment Budskab.
2 Begejstrede Tilskuere.	28 Lykkelige Timer. —
3 Laurents Betagelse.	29 Ad de stille Stier. —] —
4 En Buket og en Billet-
doux.	30 »Vær min for hele Li-
vet«.
5 Et fristende Tilbud.	31 Solskinnets Børn.
6 Frygten for Stelio.	32 Afrejsen.
7 Marguerite overvejer.	33 Det tunge Budskab. —
8 Ved Kaminen. —	34 »Her, hvor jeg engang
var lykkelig«. —
9 Stelios Skinsyge. —	35 Et Møde paa Cafeen. —
10 Mellem Ægtefæller. —	36 »Jeg skal skræmme Din
Fjende til døde!«
11 Danserindens Svar.	37 Hypnotisøren.
12 Den fatale Billet.	38 Det mystiske Brev.
13 Sandheden røbes. —	39 Besøg hos Venner. —
14 Stelios Raseri. —	40 Kankan! —
15 I Uvante Omgivelser.	41 Det besynderlige Møde.
16 Den smukke Model. —	42 Avisnotitsen. —
17 Hjærtets Stemme.	43 Pizarro skaffer sig Adgang.
18 Den dragende Røst.	44 Karnevallet. —
19 »Afvejen!«	45 Spansk Dans under Con-
fettiregn!
20 Et Opgør. —	46 Skriften paa Ruden.
21 »Vogt Dem for at krydse
min Vej«. —	47 Memento Mori.
22 Marguerite tager Affære.	48 Hypnosens Magt.
23 Bitre Ord.	49 Lykken brudt.
24 Lavrent er trodsig.	50 De onde Magters Sejr.
25 »Jeg vil eje hende!«	
26 Udenfor Villaen.	
-
-

DØDSVARSLET

eller

MEMENTO MORI

MALEREN LAURENT sidder sammen med nogle Venner og Veninder i Varieteens Loge og betragter Danserinden Marguerites Optræden. Danserindens skønne Træk henriver Maleren, der føler sig draget mod den smukke Kvinde; hans letfængelige Hjerte tændes i Brand, hans Kunstnerblik ser i den unge Kvinde en fortrinlig Model til et Billede, og han sender hende en Buket, ledsaget af en Billet, hvori han spørger, om hun har Lyst og Mod til at begive sig hen paa hans Atelier for at blive foreviget paa Lærredet den følgende Dag.

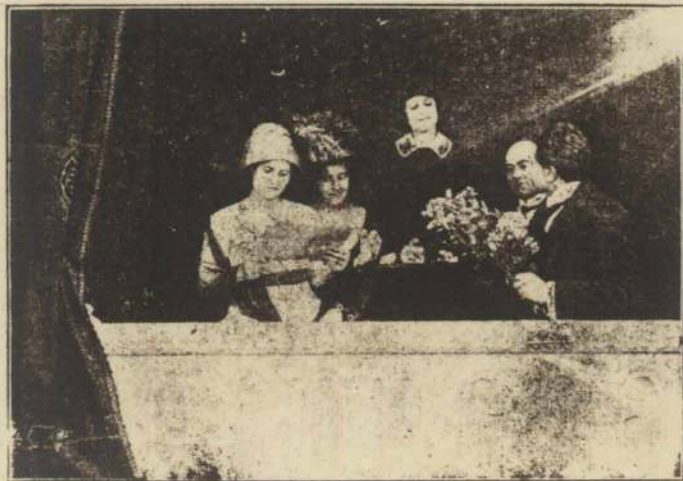
Margurite synes, det lille Eventyr kunde være fristende, men hun frygter for, at hendes i Forvejen skinsyge Ægtemand, Artisten Stelio, skal erfare noget om hendes Forehavende og er derfor i Tvivl om, hvad hun skal gøre.

— Raadvild sidder hun ved Kaminens næsten slukte Ild og læser Malerens Billet, hvorefter hun kaster den ind i Kaminen. Hun fatter sin Beslutning — jo hun vil vove det. Stelio, hendes Mand, søger forgæves at finde

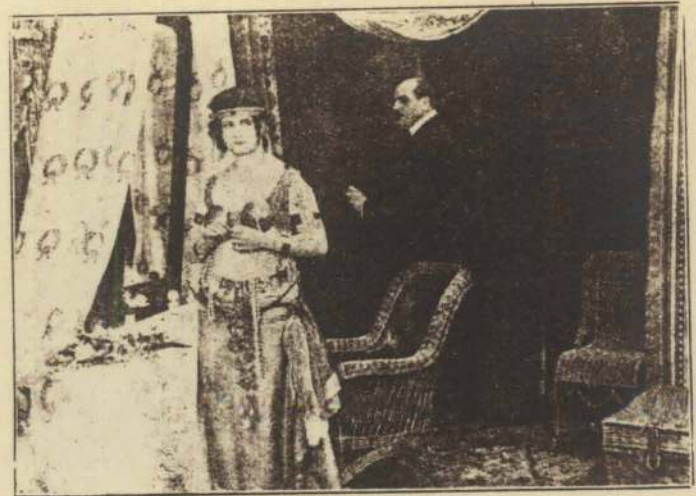

Marguerite danser.

Aarsagen til sin Hustrus adspredte Væsen, og det kommer til bitre Ord mellem Ægtefællerne — et Oprin, der ender med, at Stelio rasende gaar sin Vej — medens Marguerite endydermere bestyrkes i sit Forsæt.

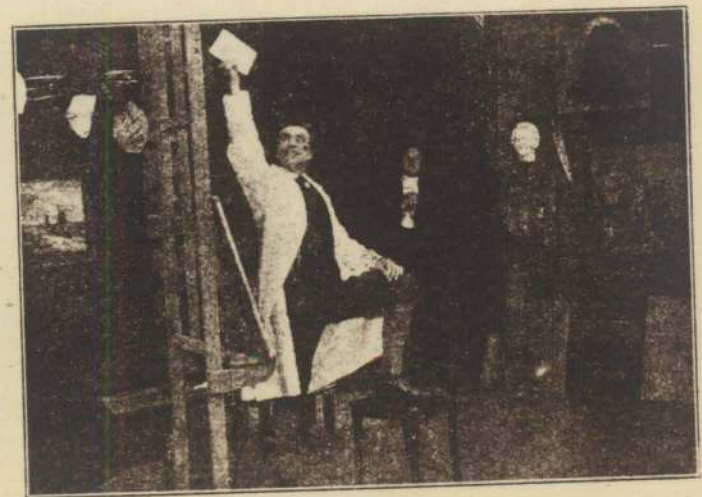

En Buket og en Billet-doux.

Frygten for Stelio.

— Marguerite betragter nysgerrigt Atelierets hele brogede Udsmykning, Farverne og Studierne, hun skal se og høre alt, og Maleren morer sig kosteligt over hendes naive Spørgsmaal. Hun smutter ind for at iføre sig sit

Hjærtets Stemme.

Et Opgør. —

Kostume. Maleren arrangerer Stillingen og tager fat paa sit Arbejde med Lyst og Iver.

— Stelio har gennemgaaet Helvedes Kvaler. Han føler

Bitre Ord.

instinktmæssigt, at et eller andet optager hans Hustrus Sind — men hvilket? Da finder han i Kaminens Aske Malerens halvforkullede Brev; nogle Ord har Ilden bevarret, der staar: »... i mit Atelier Kl. 2. — Laurent«.

— Stelio ved tilstrækkeligt. Han griber Hat og Stok og styrter som en Rasende ud af Huset.

Den lille Idyl i Atelieret afbrydes brat ved Ægtemandens Ankomst. Forgæves søger Marguerite og Laurent at berolige den oprørte Artist, hans frysende Harme lader sig ikke standse, han løfter truende sin Stok imod Laurent og skriger: »Vogt Dem for atter at krydse mine Veje!« Men Laurent viser roligt Stelio Døren.

— Laurent kan ikke frigøre sig for Styrken af den Følelse, der vælder frem i hans Hjerte ved Tanken om den skønne Danserinde. Trods imod Stelios Brutalitet og den spirende Kærlighed gør, at Laurent siger til sig selv: »Ske hvad der vil, hun skal og maa blive min. Jeg frygter ikke Stelio, saaledes som Marguerite gør det, han brutaliserer hende, hun er en bedre Skæbne værd.«

— Stelio tilbringer Ferien i sin skønne Villa paa Landet, da et Telegram kalder ham til et kortvarigt, men meget fordelagtigt Engagement ved Storstads-Varietéen. Han tager Afsked med Marguerite, der gærne ser ham drage afsted. Mindets Længsel knuger hendes Hjerte — Mindet om Laurent — den eneste Ene hun elsker —

Da kommer der Budskab fra ham, »jeg kan ikke længere udholde denne Tilværelse«, skriver han, »min Længsel lader sig ikke tøile af Tid eller Forhold; jeg har erfaret, hvor de bor, og kommer for at se et Glimt af dem«.

— Snart oprinder den Time, da de Elskende genses, Længselen har været stærk — deres Lykke er uforstyrret — den smukke Natur danner en yndefuld Baggrund for

»Vær min for hele Livet«.

deres Kærlighed og ingen Disharmoni synes at ville forstyrre det lykkelige Billede.

Laurent og Marguerite beslutter at rejse sammen. Marguerite indvilliger i at blive Laurents — — — hun sviger

Solskinnets Børn.

sit Ord til Stelio, der uden at ane sin Hustrus Utroskab gøgler paa Storstadens Varieté.

— Her rammer det knugende Budskab Stelio — Brevet fra hans Hustru, hvori hun tilskriver ham, at hun er flygtet med Laurent — »tilgiv om du kan« — skriver

Det tunge Budskab. —

hun, »tilgive« — nej aldrig! — Stelios Hjærte svulmer af Sorg og Forbitrelse; han rejser bort og tilbage til Villæen, hvor han øger sin Smærte ved at vandre ad de Stier og dvæle paa de Steder, hvor han engang var lykkelig — — —

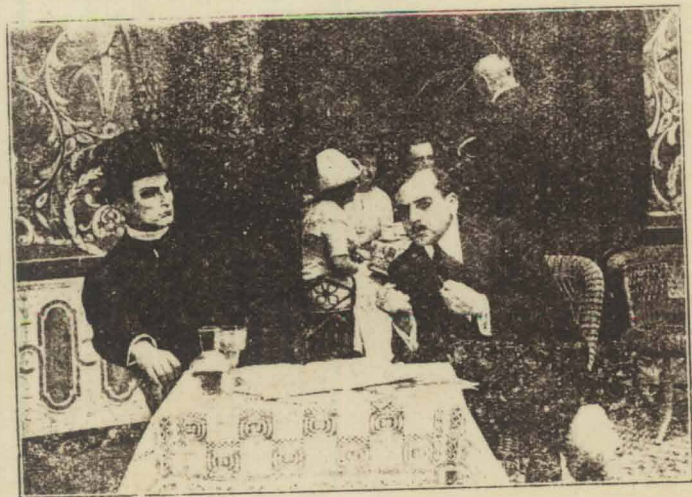
Hadet mod den Mand, der stjal hans Hustru, vokser sig stærkt; kun een Tanke fylder hans Sjæl: Hævn over Laurent! — Men hvorledes?

— Da træffer han en Dag paa en Artist-Café en Ven fra gammel Tid, Spanieren Pizarro — en Æventyrer, en Slags Kvaksalver og Hypnotisør, en Mand, der ikke gaar af Vejen for noget. Han lover at ville hjælpe Stelio med

»Her, hvor jeg engang var lykkelig«. —

at faa Hævn over den forhadte Fjende. — Stelio spørger hvordan, og Hypnotisøren svarer: »Jeg skal skræmme ham til døde«. — »Hvorledes«. — »Ja, det bliver min Hemmelighed!«

Et Møde paa Cafeen. —

Besøg hos Venner. —

— En Dag modtager Laurent et Brev med de mystiske Ord: »Laurent, den 27de Marts Kl. 12 Nat skal du dø. Memento Morri«. Laurent tror først, at en af hans Venner har ham til Bedste med denne »daarlige Spøg«. —

Kankan! —

men Brevet efterlader dog et ubehageligt Indtryk hos ham. — Hans Hustru gribes af en ubestemt Skræk.

— En Aften er Laurent og Marguerite paa Besøg hos nogle unge Kunstnere; paa Hjemvejen fra disse ser de ved en Lygtepæl Pizarro, der ufravendt betragter dem med sit dæmoniske Blik. Hans forfærdelige Øjne borer sig ind i Laurents Bevidsthed; Spanierens Aasyn virker

Det besynderlige Møde.

paa ham som et ondt Mareridt. Stedse forfølges han af Hypnotisørens stikkende Blik.

— Laurents Nervøsitet stiger mere og mere — Pizarros Fremtoning er blevet hans fikse Idé. — Overalt ved hans Arbejdsbord, paa hans Atelier og i hans Stue dukker det frygtelige Ansigt op og gør Laurent mere og mere nervøs. Marguerite er dybt fortvivlet over Laurents oprevne Væsen.

— Karnevalsdagen oprinder den 27de Marts. Laurent afholder sin Maskefest som de foregaaende Aar netop

Pizarro skaffer sig Adgang.

paa denne Dag. I Maskefestens muntre Kankan døver han sit bange Hjertes Slag.

Pizarro befinder sig uset og ukendt i de maskeredes Kor; i et ubevogtet Øjeblik skriver han paa Ruden de frygtelige Ord: Memento Mori (Kom Døden i Hu).

Karnevallet.

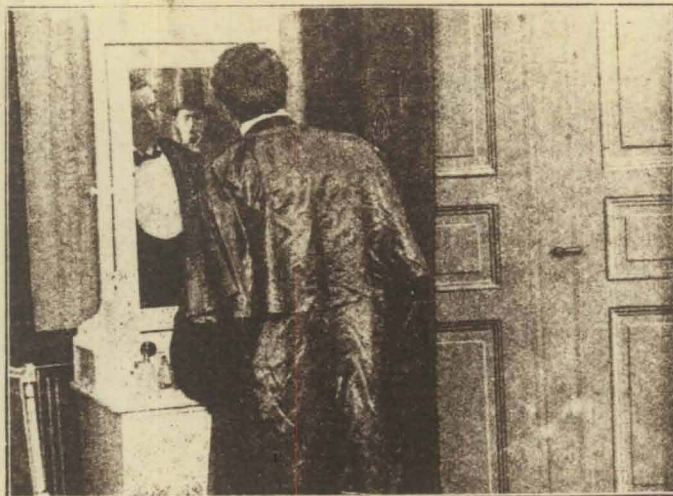
Skriften paa Ruden.

Laurent ser de sælsomme Ord paa Ruden, og det er forbi med hans Selvbeherskelse; han tror sig et Offer for en blind og uafvendelig Skæbne.

— Spanieren skjuler sig i et tilstødende Værelse, og

Memento Mori.

Hynosens Magt.

da Laurent et Øjeblik senere siger et Minuts Fred fra det lystige Selskab, hvis Munterhed danner en skærende Kontrast til hans eget oprevne Sind, dukker Spanierens forfærdelige Ansigt op — Laurent befinder sig under

De onde Magters Sejr.

hans Hypnosens Magt og han griber det dræbende Vaaben som Pizarro i Forvejen har anbragt i Toiletskabets Skuffe. Laurent er hjælpeløst prisgivet Hypnosens Indflydelse og retter Vaabnet mod sig selv.

— Karnevallets lystige Hvirvel brydes af Skuddet der indefra — hvert Smil stivner. Man styrter afsted efter Lyden og ser Laurent ligge livløs paa Gulvet.

— Marguerite kaster sig hulkende over sin Husbonds Lig. — En grusom Nemesis har ramt hende, Stelio har faaet Hævn — —.

